

# PRAKTISEREN

## LIMIETEN

Honderd en veertig militante Schotse haringvisserij zijn verleden maand van Aberdeen naar Londen gevlogen om eens en voorgoed hun mening over de visserijlimieten aan de neus van de parlementsleden te gaan knopen. Ze willen zonder verder uitstel de vijftigmijlgrenzen voor de zeevisserij. Zij hadden er een ontmoeting met de Minister van Staat en andere vooraanstaande ambtenaren.

De kern van deze akte is eigenlijk hun misnoegdheid over het feit dat de vreemde vissersvloeden hun gronden komen afvissen. De East-Anglian, Buchan en Shetlandvisgronden worden overbevist door de vreemde schepen. Er werd zelfs 't ontstellend geval aangehaald van de aanwezigheid van tachtig Russische schepen op de visgronden van Sint Kilda, ze waren daar trouwens samen met 4 fabrieksschepen.

Eigenlijk zijn de vissers niet erg onder de indruk en hechten ze ze niet danig veel geloof aan de kwotaregelingen en daarenboven hebben ze heel weinig vertrouwen in de 200 mijls limieten, of toch tenminste in de uitvoering ervan. Deze mensen houden het erbij dat tegen de tijd dat allemaal deze wetten en reglementen in uitvoering zullen zijn er geen staart meer zal te vangen zijn op de Westkust van Schotland!

Zij vroegen om een dadelijke bescherming van hun visstapels en de bedreiging werd zelfs geuit dat de vissers zelf de wet in handen zouden nemen indien er niet dadelijk iets wordt gedaan. Nochtans werd door een advocaat van de redersvereniging aangedrongen dat de reders en vissers geen dergelijke dingen zouden aanvragen. Het zou eerder een heel gevaarlijke akte kunnen worden.

Een schipper die in Londen het woord voerde wees er dringend op dat indien er zou gefaald worden ten overstaan van de bescherming van de visstapel hele gemeenschappen er onder te lijden zouden hebben en dat de regering hele vloeden met werkloze schepen ten hare laste zou dienen te nemen vermits ze zouden gaan opliggen.

Doch, zoals het altijd gaat, zijn de vissers terug naar Schotland gevlogen met niet meer dan een belofte. De belofte dat hun mening ernstig zou worden onderzocht en dat zelfs een parlementscommissie zou worden opgericht om de zaak in detail te bekijken.

## LIJST

Noctans zegde een woordvoerder van de Britse regering dat er anarchie zou ontstaan op de wereldzee indien Groot-Brittannië alleen haar visserijgrenzen zou gaan uitbreiden tot vijftig mijl. Inderdaad, geen gemakkelijk vraagstuk, die limieten.

Er werd een verrassend groot aantal nieuwe treilers opgeleverd gedurende het jaar 1974 in Engeland en het is ongeveer zeker dat allemaal deze schepen werden besteld lang voor de inzinking en de hedendaagse problemen van het beroep. Niemand kan voorspellen hoeveel schepen er zullen verschijnen in de lijst van het nieuwe jaar. Aan de onzekerheid van de visgronden werd de duurte van de brandstof toegevoegd evenals het afvallen van het visverbruik. Wat dit laatste aangaat moeten we immers niet vergeten dat zelfs in de Verenigde Staten de verminderde levensstandaard de invoer aantast. Zo gaat het een beetje in alle landen. Er is evenwel een goede hoop dat de bouwprogrammas in de landen met een uitbreidende thuismarkt het gat zullen kunnen opvullen. Er zijn nog landen, zoals Canada, die het plan hebben opgevat eigen visserijen op te richten en te bekostigen, dat worden dan staatsrederijen.

Voor wat de afmetingen van de schepen aangaat wordt een groeiende vraag naar standaard maten in staal of glas vastgesteld. Rompen in ferro ciment schijnen nog niet danig aanvaard te worden.

De uitrusting van de schepen toont eveneens een verandering, er is een toenemende aanvaardig van hydraulische kracht voor de dektuigen, meer buizen voor de schroeven, het gebruik van Omega voor de positiebepaling aan boord van de tonijnvissersvaartuigen en uitgebreid gebruik van de laatste Noorse ontwikkelingen en de uitrusting met scanning sonar, op punt gesteld in Duitsland.

Er valt veel te leren uit het jaarlijks overzicht van de vloot en haar uitrusting. Het is een waardevolle vinger op de pols van de scheepsbouw. Eenieder die van plan zou zijn een schip te bouwen doet er goed aan dit overzicht eens na te gaan.

## TEKORT

Een ongeluk komt zelden alleen, zo ook met de Schotse visserij die al zo erg te kampen heeft met haar overbevissing. Nu heeft ze ook nog te maken met een dringend tekort aan visserijofficieren voor de kustwachter. Er wordt overal in Engeland reclame gemaakt voor de werving van dek-officieren voor de koopvaardij en de marine waardoor de patroeljeschepen van de visserij onderbemand geraken. Waar ze normaal op de visgronden zouden moeten aanwezig zijn om de vreemde vloeden te controleren liggen ze tegenwoordig meer tegen de kaai. Als het inderdaad zo verder gaat dan zullen straks de visgronden helemaal te prooi liggen aan de vreemde sche-

pen waaruit dan een piraten paradijs zou kunnen voortvloeien.

## LIMIETEN (2)

De beslissing van IJsland indertijd, van haar visserijgrenzen op vijftig mijlen te brengen werd eigenlijk niet erg besproken op de conferentie van Caracas en dat om de eenvoudige reden dat al deze landen erop uit waren om hun eigen visserijgrenzen nog veel verder dan dit uit te breiden.

Verscheidene Zuid-Amerikaanse landen hebben trouwens reeds visserijzones van 200 mijlen breed. De gedachte van deze vergaande uitbreiding heeft er fel toe bijgedragen dat er wordt gedacht aan wat men verzachtend noemt „Economische gebieden”. In de grond zal het allemaal wel op hetzelfde neerkomen.

Noowegen heeft om haar eigen visserij te beschermen in het Noorden van het land bepaalde gebieden afgebakend alwaar de korvisserij verboden wordt gedurende de winter, dit reglement is trouwens reeds in voege sedert begin van het jaar. Vooraleer tot deze beslissing over te gaan hebben de Noren evenwel besprekingen gevoerd met de landen die graag gebruik maken van deze visgronden. En eigenlijk waren deze besprekingen vruchtbaar. Deze maatregel heeft de verschillende partijen in een zekere mate tevreden gesteld zodat er voorlopig althans, door de Noren niet gedacht wordt aan een uitbreiding tot 200 mijlen. Het blijft evenwel niet uitgesloten dat na de volgende zeerechtkonferentie dit toch gebeurt, maar dat zal dan wel in overeenstemming zijn met alle deelnemende landen.

De IJslanders zijn er echter geen „duts” op want ze sluiten helemaal niet uit dat ze nog in de loop van dit jaar hun visserijgrenzen tot 200 mijl zullen gaan verschuiven. Nu zijn we trouwens al zover dat dergelijke maatregel helemaal geen verbazing noch ontsteltenis zal verwekken en daarmee is het ook niet te verwachten dat een nieuwe kabeljauwoorlog zal losbarsten in de Atlantische wateren.

In 1974 heeft de IJslandse economie een heel ernstige inzinking gekend tengevolge van de visprijzdaling en van de stijging van de brandstoffen. Tot dan hebben de IJslanders steeds de moeite gedaan overeen te komen met andere visserijnaties voor wat de visserijgrenzen aangaat maar geen ogenblik mag door de IJslanden hun visgronden uit het oog verloren worden, ze zijn voor hen meer nog dan van levensbelang en de toestand waarin de visvoorraden rondom het eiland verkeren is inderdaad niet danig rooskleurig.

## LIMIETEN (3)

In 1970 was het vruchtbaar jaar rondom IJsland, toen bedreogen de vangsten zo maar eventjes 820.000 ton bodemvis die werd gevangen door een groot aantal nationaliteiten. In 1973 is dit cijfer niet meer bereikt geweest, 678.000. Dit gaf een soort genadeslag aan de IJslandse economie al was het aantal schepen reeds toegenomen.

Het is heel moeilijk te zeggen hoeveel schepen IJsland nodig heeft om economisch verantwoord te vissen. Daartoe zou eerst moeten worden bepaald hoeveel vis er moet worden gevangen. Dan zou er moeten verteld worden met welke middelen deze vis moet worden gevangen, t.z., met de kor of met andere middelen. Het grootste gedeelte der IJslandse vangsten wordt gevangen met een grote verscheidenheid van technieken waar onder de kor, de beuglijn, staande netten, drijvende netten, enz. evenals het seinenet. Deze betrekkelijk kleine vloot die allerlei technieken gebruikt zal wel steeds verder bestaan om politieke en sociale redenen, naast de grote vloot. Er moet vanzelfsprekend rekening gehouden worden met de graad van toezicht die een land als IJsland kan uitvoeren in de wateren rondom, over haar eigen bestaansmiddelen.

De officiële politiek is nu met voorzichtigheid voortgegaan het vernieuwingsprogramma voor de vloot van treilers te beëindigen en de visvoorraden moeten zo goed, zo economisch mogelijk en ook zo biologisch doelmatig mogelijk worden uitgebaat. Op het ogenblik zijn in IJsland ongeveer een vijftigtal treilers in gebruik, moderne hektreilers dan, maar het schijnt moeilijk dit aantal op te voeren in de eerstvolgende jaren zonder dat dit slechte gevolgen zou hebben op de tewerkstelling in het geheel van deze sektor.

## MEERMIN

Een Amerikaanse firma heeft een apparaat op punt gesteld waarmee de vis zal kunnen naar het net gelokt, het zal eveneens mogelijk zijn bepaalde soorten te verjagen zoals het mogelijk zal zijn scholen samen te roepen. Dit toestel zal eigenlijk heel nuttig moeten worden voor de tonijnvisserij.

Het werd „zeemeermin” gedoopt. Het zal mogelijk zijn de bruintjes die de tonijnvissers vergezellen ermede te bewerken, de tonijn te vangen en de bruintjes te laten leven.

(Vervolg blz. 7)

# PRAKTISEREN

(Vervolg vian blz. 6)

Het toestel werkt als volgt : wanneer „bruintjes” waargenomen worden worden ze gevolgd door de tonijnvisser. Eens dat de seinenetten gelanceerd zijn worden de snelle boten buiten gezet waarin een „zeemeermin” is geplaatst. De man in de boot laat het toestel dan in werking treden waardoor elektronische golven uitgezonden worden. Het geluid plant zich voort in het water. Door de toon en de frekwentie te laten schommelen kan de waarnemer in de boot de vis aantrekken of afstoten en hij kan ze in het net trekken.

De grootste moeilijkheid bij de tonijnvisserij is de „bruintjes” terug uit het net te laten zwemmen. Met behulp van de „zeemeermin” wordt de bruinvis nu langs de lage kant van het net binnengeleid met behulp van de radiogolven. Door vervolgens een ander sein te gebruiken kan een waarnemer de vis naar de hoogste kant van het net leiden om het uit het net te laten springen, zodanig dat alleende tonijn omsingeld blijft.

Dit toestel kan eveneens worden gebruikt om 's nacht visscholen te ontdekken en te volgen. In plaats van de boot te laten drijven tot zonsopgang om een nieuwe visschaar te ontdekken kan de visser de school de hele nacht volgen en gereed zijn om een nieuwe vangst te riskeren bij het opkomen van de dag. De „zeemeermin” kan evengoed signalen ontvangen als uitzenden.

## DE FRANSE EERSTE-MINISTER EN HET VISSERIJPROBLEEM

Het is voor de eerste maal dat een «Eerste-Minister» een bezoek bracht aan de vissershavens van Boulogne. Dit werd natuurlijk de gelegenheid voor de vertegenwoordigers van de visserijsector om het klachtenregister open te trekken en de eerste-minister te konfronteren met de vele problemen die de visserij op het huidig ogenblik in Frankrijk telt. Het gaat in Boulogne inderdaad nog altijd over meer dan 7.000 werknemers die rechtstreeks of onrechtstreeks door de visserij te werk gesteld worden. Boulogne kent daarbij, eigenaardig genoeg, een specifiek probleem, namelijk deze van een te kleine bevoorrading van de markt. Het is daarom dat men in deze middens, zelfs nu nog, aandringt op een uitbreiding en modernisering van de vloot! Het is ook de reden waarom men met andere havens op bepaalde punten geen gemeenschappelijke politiek kan voeren en de producentenorganisatie van Boulogne overhoop ligt, onder andere met deze van Lorient. Het is echter duidelijk dat er nog genoeg gemeenschappelijke eisen zijn, die aan de eerste-minister konden voorgelegd worden zoals onder andere de toekenning van een subsidie voor de motorbrandstof, het verzetten van de tot vervaldag gekomen kredietbeloften, het verlagen van de taksen en sociale lasten, het versoepelen van de kredietvoorwaarden, het verlagen van de inrestvoeten, enz... Verder werd de eerste-minister er op gewezen dat Boulogne in wezen de eerste vissershaven van Frankrijk wenst te blijven en dat de lokale economie praktisch voor het grootste deel op de visserijbedrijvigheid geakkeerd is. Het niet nemen van regeringsmaatregelen in deze sektor zou voor de streek zeer ernstige sociale gevolgen met zich medebrengen. De voorzitter van de Kamer van Handel en Nijverheid maakte verder een duidelijk onderscheid tussen de maatregelen onmiddellijk te nemen op korte termijn om de conjuncturele crisis tegen te gaan en de maatregelen die zouden dienen genomen te worden op lange termijn waartoe ook deze behoren van de beveiliging van de visgronden tegenover een eventuele onbeperkte territoriale machtsuitbreiding van sommige oeverstaten.

De eerste-minister kwam hierna aan het woord en gaf hierna de reeks maatregelen weer die reeds door de franse regering getroffen waren voor het wegwerken van de conjuncturele moeilijkheden, namelijk een individuele sociale hulp van ongeveer 6.000 B.F. per visser, een budgetaire hulp om de prijs van de brandstof te verminderen, een toezegging vanwege de leveranciers van brandstoffen voor verlaging van de prijs, meer dan 200 miljoen B.F. kredieten aan lage interest, 42 miljoen B.F. speciale kredieten voor de visverwerkende nijverheid en 42 miljoen B.F. regeringshulp voor de stockage. De eerste-minister wees er echter ook op dat de producenten zelf een inspanning dienen te leveren en dat verder het akzent dient gelegd op een verbetering van de detailafzet. Met betrekking tot een eventuele uitbreiding van de territoriale grenzen meende de eerste-minister dat deze nieuwe toestand in geen geval aanleiding mocht geven tot een herziening van de visserijrechten in territoriale wateren van de Europese Gemeenschap en dat Frankrijk zeker niet zou ten achter blijven in het bedingen van bilaterale akkoorden met derde landen ten voordele van de eigen visserij.

Ons eigen visserijmidden ziet intussen eveneens uit naar een mogelijk interessebezoek vanwege onze eerste-minister of onze minister van landbouw ?

« Sprokkel »

# LOSSE PUNTJES ...

De Duitse diepzeevloot telde op 1 januari 1974, 84 eenheden tegenover 97 in 1972, hetzij een vermindering met 13 schepen. De tonnage daarentegen liep op van 122.382 B.T. tot 135.225 B.T. Het aantal fabrieksschepen is van 31 tot 36 eenheden toegenomen.

Dat zijn cijfers die tellen, zeggen wij.

X X X

En nu naar onze noorderburen.

Op de onlangs gehouden jaarvergadering van de Nederlandse Vissersbond te Utrecht sprak Minister Van der Stee over de moeilijkheden in de Nederlandse visserij. Hij zei dat de kottervloot in 1974 een verlies heeft geleden van 48 miljoen gulden. Voor 1975 wordt het verlies op 71 miljoen gulden geraamd.

X X X

De Minister zei ook dat in de nabije toekomst een vermindering van de kottervloot noodzakelijk blijft. Een antwoord zal moeten worden gegeven op de vraag welke ondernemers tot de blijvers en welke tot de wijkers zullen gaan behoren. Naar zijn mening zal het Ontwikkelings- en Samenwerkingsfonds hierbij een belangrijke rol spelen.

Alhoewel geen wet van Meden en Perzen, zei de Minister dat het de overheidsmening is, dat 20 t.h. van de huidige kottervloot zou moeten afvloeien.

Ook dat is een cijfer dat kan tellen !

X X X

De heer Lockfeer, voorzitter van de Vereniging tot bevordering der Zeeuwse visserijbelangen, Zevibel hield tijdens de jaarvergadering van de vereniging te Breskens zijn jaarrede.

Enkele punten uit de jaarrede :

— Er is gebrek aan eenheid in de E.E.G. Wanneer die eenheid binnen de gemeenschap verstoord wordt, doordat iedere partner een eigen politiek van zelfbescherming en protectionisme gaat voeren, die het geheel verzwakt, hoe kan men dan naar buiten een vuist maken.

— Het gouden tongtijdperk is voor de eerstkomende jaren definitief voorbij.

— Een zorgelijke kwestie is een afdoende controle op de internationale naleving van de quoteringsmaatregelen. Wanneer wij er ons braaf aan houden, terwijl andere landen het niet zo nauw nemen, dan wordt de gehele regeling een farce en zullen de klappen juist daar vallen, waar men het meest gedwee in het gareel loopt.

Dat hebben we ook elders al gehoord !

X X X

Op dezelfde jaarvergadering sprak ook Dr. H.A.H. Boelmans Kranenburg en ten aanzien van de quotering merkte hij op dat terwijl de vissers in Nederland achterdochtig zijn over dat wat de vissers in andere landen doen, deze achterdochtigheid natuurlijk ook bij de buitenlandse vissers bestaat ten opzichte van Nederland.

Dat hebben we ook elders al gehoord !

X X X

In „Volksgazet” lezen we dat J.C. Cousteau, de directeur van het Oceanografisch Instituut van Monaco, blijft waarschuwen. Te Genève zei hij, dat de gezondheid van de oceanen in een verontrustende staat verkeert en om de visstand op peil te houden moet de vangst met de helft verminderd worden. Hij betreurde ook het gebrek aan vooruitgang op de zerechtoferentie die in Genève plaats vindt, en hij stelde de oprichting voor van een hoge autoriteit voor de oceanen, die zich met alle maritieme problemen zou moeten bezig houden.

Men overdrijft de bodemschatten van de oceanen, aldus Cousteau op een perskonferentie. Zelfs de off-shore olie zal over 20 of 25 jaar uitgeput zijn.

De vangst van haring, kabeljauw, tonijn en sardien is op de traditionele vangstplaatsen al met 30 procent verminderd, en het totale volume is slechts gehandhaafd door de visserij uit te breiden tot andere gebieden en andere soorten. De vissersvlooten hebben zich tot doel gesteld in 1980 honderd miljoen ton binnen te halen, maar de vangsten zijn gedaald nadat zij een peil van 71 miljoen hadden bereikt. Om het visbestand op peil te houden mag niet meer dan 30 tot 40 miljoen ton per jaar worden gevangen, aldus Cousteau.

Hij zei dat het voorstel tot invoering van een economische zone van 200 zeemijl langs de kusten zou leiden tot chaos en anarchie. De staten zouden dan viervijfde van het continentaal plat, economische het belangrijkste deel van de zeeën, onder elkaar verdelen, en slechts een te verwaan-ozen zone overlaten.

Zou de toekomst er werkelijk zo somber uitzien? Wij geloven het niet, maar een waarschuwing te meer kan geen kwaad.